

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1601. usque ad annum 1605

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1776

VD18 90118790

§. 9. Antonii Mariæ Salviati Cardinali mors.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67204](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67204)

Carmelitæ ubique ac in omnibus locis Sæc. XVII.
Fratres Redemptionis Captivorum præ- A. C. 1602.
cederent.

§. IX.

*Antonii Mariæ Salviati Cardinalis
mors.*

Hunc annum sibi funestum experie- *Ciacon. in*
batur Antonius Maria Salviatus pa- *vit. Gregor.*
tria Romanus, qui Patre Laurentio & *XIII.*
Matre Lucretia Medicea Leonis X. So-
rore die vigesima prima Januarii anno
Domini millesimo quingentesimo trige-
simo septimo primam lucem aspexit.
Adolescens adhuc erat, cum jamjam
morum integritate, & scientiarum ac
præcipue jurisprudentiæ laude magnam
sibi famam etiam apud externos Princi-
pes conciliaret, non modo a Galliarum
Rege ad Episcopatum S. Papuli, sed e-
tiam a Papa ad Tridentinam Synodum
expetitus: inde rediens sponte Ecclesiam
suam sat pinguem nulla pensione sibi
retenta dimisit, postea variis muneri-
bus, atque etiam ad Carolum IX. Fran-
ciæ Regem legatione decoratus, defun- *Petramell.*
cto Pio V. a Gregorio XIII. rursus in *in elog.*
Franciam mittitur, ubi sex annorum
spatio Catholicam Religionem depressa
hæreticorum audacia tam prospero suc-
cessu promoverat, ut idem Pontifex
Hist. Eccles. Tom. LIII. R illum

Sæc. XVII. illum in meriti præmium Cardinale
A. C. 1602. Presbyterum tit. S. Mariæ in Aquino
 crearet. Postea regnante Sixto V. Bononiam Legatus decernitur, hancque Provinciam exterminatis rebellibus optatæ paci restituit, glorioso propterea Liberatoris ac Parentis nomine a Bononiensibus honoratus: unde haud mirum, quod ab Urbano VII. Gregorio XIV. Innocentio IX. & Clemente VIII. maximi habitus summis dignitatibus augetur, quin tamen unquam pro tot laboribus in Ecclesiæ utilitatem exaltatis quicquam, quo sua res cresceret, a Romanis Pontificibus ambiret, aut acceptaret. Nihilominus luculentaque suæ in egenos liberalitatis, atque in Deum pietatis monumenta reliquit. Xenodochium enim S. Jacobi exstructo novo Templo ampliabat, alterumque S. Rochi proventibus, novoque mulierum hospicio augens, & veterem Ecclesiam tituli sui funditus diruens, ampliolem a fundamentis erigebat: eodem quoque munificentia Hospitium & Collegium pro orphanis nova fabrica ac reditibus locupletabat, aliisque Ecclesiis magnifice instauratis merita cumulare non prius, quam vivere desit, unde haud immerito hujus Cardinalis domus fedes liberalitatis, horreum, asylumque pauperum nominabatur: Tandem celo

matu-

maturus die decima octava Martii, an-
 no ætatis suæ sexagesimo sexto pie in
 Domino obdormivit, morienti assistente
 ipso Clemente VIII.

Sæc. XVII.
 A.C. 1602.

§. X.

Julii Sanctorii Cardinalis obitus.

Alter ex Purpuratis, qui hoc anno
 obiit, erat Julius Antonius San-
 ctorius, natione Italus, patria Caser-
 tanus, qui Leonardo & Barattonia Pa-
 rentibus die sexta Junii anno Salutis
 nostræ millesimo quingentesimo trigesi-
 mo secundo natus Theani ac Neapoli
 sub celeberrimis Magistris omni scien-
 tiarum genere imbuebatur, ac demum
 jurisprudentiæ Laurea decoratus Nea-
 poli Caussidicum agebat, paulopost Sa-
 cris initiatus Sacræ Inquisitionis Judex,
 & Cardinalis Carafæ Archiepiscopi Nea-
 politani Vicarius Generalis nominaba-
 tur, quo in munere cum hæreticos publi-
 cis sermonibus editoque libro, cui ti-
 tulus: *deploratio calamitatum* infectare-
 tur, non semel necis periculum incur-
 rebat. Præterea impius quidam auro
 corruptus Julium falso accusabat, quod
 Pium IV. veneno trucidare moliretur:
 quocirca Romam accersitur, ast calum-
 niator cum bis in judicio mendacium
 jure jurando confirmasset, tertio per-

Ciacon. t. 3.
 in vita Pii V.
 Purp. doctæ
 l. 4. Marac-
 cius in Purp.
 Mar.

R 2

terri-